

Genesis 1:31. *31* God keek naar alles wat hij had gemaakt en zag dat het zeer goed was.

A. Lijden door ‘godeloosheid’

Rechters 21:25. *25* In die tijd was er geen koning in Israël; iedereen deed wat in zijn eigen ogen goed was.

Romeinen 1:18-24. *18* En vanuit de hemel openbaart Gods toorn zich over al het kwaad en onrecht van hen die met hun onrechtvaardigheid de waarheid geweld aandoen. *19* Want wat een mens over God kan weten is hun bekend omdat God het aan hen kenbaar heeft gemaakt. *20* Zijn onzichtbare eigenschappen zijn vanaf de schepping van de wereld zichtbaar in zijn werken, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid zijn voor het verstand waarneembaar. Er is niets waardoor zij te verontschuldigen zijn, *21* want hoewel ze God kennen, hebben

ze hem niet de eer en de dank gebracht die hem toekomen. Hun overpeinzingen zijn volkomen zinloos en hun onverstandig hart is verduisterd. *22* Terwijl ze beweren wijs te zijn, zijn ze dwaas *23* en hebben ze de majesteit van de onvergankelijke God ingewisseld voor beelden van vergankelijke mensen, vogels, lopende en kruipende dieren. *24* Daarom heeft God hen in hun lage begeerten uitgeleverd aan zedeloosheid, waarmee ze hun lichaam ontteren.

Romeinen 1:18. (HSV) *18* Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken,

B. Lijden door ‘ongerechtigheid’

Romeinen 1:24-32. *24* Daarom heeft God hen in hun lage begeerten uitgeleverd aan zedeloosheid, waarmee ze hun lichaam ontteren.

25 Ze hebben de waarheid over God ingewisseld voor de leugen; ze vereren en aanbidden het geschapene in plaats van de schepper, die moet worden geprezen tot in eeuwigheid. Amen. *26* Daarom heeft God hen uitgeleverd aan ontterende verlangens. De vrouwen hebben de natuurlijke omgang verruild voor de tegennatuurlijke, *27* en ook de mannen hebben de natuurlijke omgang met vrouwen losgelaten en zijn in hartstocht voor elkaar ontbrand. Mannen plegen ontucht met mannen; zo worden ze ervoor gestraft dat ze van God zijn afgedwaald. *28* Omdat ze het beneden hun waardigheid achtten God te

erkennen, heeft God hen overgeleverd aan hun eigen onbetrouwbaarheid en doen ze wat verwerpelijk is. *29* Ze zijn door en door onrechtvaardig en boosaardig, hebzuchtig en slecht. Ze zijn door en door afgunstig, moordzuchtig en twistziek, doortrapt en kwaadaardig. Ze roddelen *30* en spreken kwaad, haten God, zijn hoogmoedig, trots en verwaand. Ze zijn vindigrijk in het kwaad, tonen geen ontzag voor hun ouders, *31* zijn kortzichtig en trouweloos, zonder liefde en onbarmhartig. *32* En hoewel ze het vonnis van God kennen en weten dat mensen die dergelijke dingen doen de dood verdienen, doen ze dit alles toch. Sterker nog, ze juichen het zelfs toe dat anderen het ook doen.

C. Lijden door ‘leugens’

Romeinen 1:18,25. *18* En vanuit de hemel openbaart Gods toorn zich over al het kwaad en onrecht van hen die met hun onrechtvaardigheid de waarheid geweld aandoen.

25 Ze hebben de waarheid over God ingewisseld voor de leugen; ze vereren en aanbidden het geschapene in plaats van de schepper, die moet worden geprezen tot in eeuwigheid. Amen.

Jesaja 43:1-4. *1* Welnu, dit zegt de HEER, die jou schiep, Jakob, die jou vormde, Israël: Wees niet bang, want ik zal je vrijkopen, ik heb je bij je naam geroepen, je bent van mij! *2* Moet je door het water gaan – ik ben bij je; of door rivieren – je wordt niet meegesleurd. Moet je

door het vuur gaan – het zal je niet verteren, de vlammen zullen je niet verschroeien.

3 Want ik, de HEER, ben je God, de Heilige van Israël, je redder. Voor jou geef ik Egypte als losgeld, Nubië en Seba ruil ik in tegen jou. *4* Jij bent zo kostbaar in mijn ogen, zo waardevol, en ik houd zo veel van je dat ik de mensheid geef in ruil voor jou, ja alle volken om jou te behouden.

Jeremia 29:11. *11* Mijn plan met jullie staat vast – spreekt de HEER. Ik heb jullie geluk voor ogen, niet jullie ongeluk; ik zal je een hoopvolle toekomst geven.

D. Lijden door ‘de dood’

Romeinen 6:23a. *23* Het loon van de zonde is de dood

Hebreeën 2:15. *15* en zo allen te bevrijden die slaaf waren van hun levenslange angst voor de dood.

Prediker 12:7. *7* Wanneer het stof terugkeert naar de aarde, weer wordt zoals het was, wanneer de adem van het leven weer naar God gaat, die het leven heeft gegeven.

Lucas 16:27-28. *27* Toen zei de rijke man: “Dan smee ik u, vader, dat u hem naar het huis van mijn vader stuurt, *28* want ik heb nog vijf broers. Hij kan hen dan waarschuwen, zodat ze niet net als ik in dit oord van martelingen terechtkomen.”

1 Timoteüs 6:7. *7* Wij hebben niets in deze wereld meegebracht en kunnen er ook niets uit meenemen.

Efeziërs 2:1-3. *1* U was dood door de misstappen en zonden *2* waarmee u de weg ging van de god van deze wereld, de heerser over de machten in de lucht, de geest die nu werkzaam is in hen die God ongehoorzaam zijn.

3 Net als zij lieten ook wij allen ons eens beheersen door onze wereldse begeerten, wij volgden alle zelfzuchtige verlangens en gedachten die in ons opkwamen en stonden van nature bloot aan Gods toorn, net als ieder ander.

Psalm 49:10-12. *10* Onmogelijk dat iemand voor altijd zou leven, de kuil van het graf nooit zou zien.

11 Dit zien we: wijze mensen sterven, maar ook dommen en dwazen vergaan en laten hun vermogen achter.

12 Het graf is hun eeuwig thuis, hun woning van geslacht op geslacht, ook al stond er veel land op hun naam.

Prediker 12:7. *7* Wanneer het stof terugkeert naar de aarde, weer wordt zoals het was, wanneer de adem van het leven weer naar God gaat, die het leven heeft gegeven.

Prediker 9:5-6,10. *5* Wie nog in leven zijn, weten tenminste dat ze moeten sterven, maar de doden weten niets. Er is niets meer dat hun loont, want ze zijn vergeten. *6* Hun liefde en hun haat, alle hartstocht die ze ooit hebben gehad, ging allang verloren. Ze nemen nooit meer deel aan alles wat gebeurt onder de zon.

10 Doe wat je hand te doen vindt. Doe het met volle inzet, want er zijn geen daden en gedachten, geen kennis en geen wijsheid in het dodenrijk. Daar ben je altijd naar op weg.

Matteüs 10:28. *28* Wees niet bang voor hen die wel het lichaam maar niet de ziel kunnen doden. Wees liever bang voor hem die in staat is én ziel én lichaam om te laten komen in de Gehenna.

Matteüs 25:46a. *46a* Hun staat een eeuwige bestraffing te wachten,

Lucas 16:22-26. *22* Op zekere dag stierf de bedelaar, en hij werd door de engelen weggedragen om aan Abrahams hart te rusten. Ook de rijke stierf en werd begraven. *23* Toen hij in het dodenrijk, waar hij hevig gekweld werd, zijn ogen opsloeg, zag hij in de verte Abraham met Lazarus aan zijn zijde.

24 Hij riep: "Vader Abraham, heb medelijden met mij en stuur Lazarus naar me toe. Laat hem het topje van zijn vinger in water dompelen om mijn tong te verkoelen, want ik lijd pijn in deze vlammen." *25* Maar Abraham zei: "Kind, bedenk wel dat jij je deel van het goede al tijdens je leven hebt ontvangen, terwijl Lazarus niets dan ongeluk heeft gekend; nu vindt hij hier troost, maar lijd jij pijn. *26* Bovendien ligt er een wijde kloof tussen ons en jullie, zodat wie van hier naar jullie wil gaan dat niet kan, en ook niemand van jullie naar ons kan oversteken."

E. Lijden door 'Gods oordeel'

Romeinen 1:18. *18* En vanuit de hemel openbaart Gods toorn zich over al het kwaad en onrecht van hen die met hun onrechtvaardigheid de waarheid geweld aandoen.

Prediker 8:11. *11* Omdat een slechte daad niet snel bestraft wordt, is een mensenhart maar al te snel tot het kwaad geneigd.

Galaten 6:7-8a. *7* Vergis u niet, God laat niet met zich spotten: wat een mens zaait, zal hij ook oogsten. *8a* Wie op de akker van zijn zondige natuur zaait oogst de dood,

Ezechiël 14:21. *21* Dit zegt God, de HEER: Dit alles geldt des te meer nu ik mijn vier straffen: het zwaard, de honger, de wilde dieren en de pest, op Jeruzalem loslaat om er mens en dier uit te roeien!

Amos 4:6-12. *6* Ik was het die jullie in elke stad honger liet lijden en maakte dat er in geen enkel dorp brood was: maar jullie zijn niet naar mij teruggekeerd – spreekt de HEER. *7* Ik was het die jullie de regens onthield, drie maanden voor de oogst. Op de ene stad liet ik het regenen, op de andere liet ik het niet regenen; op het ene veld regende het, en het veld waarop het niet regende verdorde. *8* Twee, drie steden wankelden naar een andere stad om water te drinken, en hun dorst werd niet gelest: maar jullie zijn niet naar mij teruggekeerd – spreekt de HEER. *9* Ik trof jullie met korenbrand en meeldauw; sprinkhanen vraten je tuinen en wijngaarden kaal, en alle vijgen en olijven: maar jullie zijn niet naar mij teruggekeerd – spreekt de HEER. *10* Ik stuurde de pest op jullie af, zoals ik die ooit op Egypte afstuurde; ik doodde je soldaten en je buitgemaakte paarden, zodat jullie de stank van je eigen legerkamp roken: maar jullie zijn niet naar mij teruggekeerd – spreekt de HEER. *11* Ik vernietigde jullie, zoals ik Sodom en Gomorra vernietigd heb; jullie werden als een stuk zwartgeblakerd hout dat uit de vlammen is weggerukt: maar jullie zijn niet naar mij teruggekeerd – spreekt de HEER. *12* Daarom zal ik tegen je optreden, Israël. Maak je gereed voor de komst van je God, Israël, want ik ben het die tegen je zal optreden.

Haggai 1:3-11. *3* Maar, zo sprak de HEER bij monde van de profeet Haggai, *4* 'is de tijd dan wel gekomen om zelf in mooi afgewerkte huizen te wonen? En dat terwijl mijn huis nog een ruïne is! *5* Nu dan – dit zegt de HEER van de hemelse machten: Welke weg zijn jullie ingeslagen? Denk toch na! *6* Jullie hebben veel gezaaid maar weinig geoogst; jullie eten maar raken nooit verzadigd, jullie drinken maar nooit is het genoeg, jullie kleden je maar krijgen het nooit warm; de dagloner krijgt zijn geld maar het verdwijnt in een beurs vol gaten. *7* Dit zegt de HEER van de hemelse machten: Welke weg zijn jullie eigenlijk ingeslagen? *8* Ga naar de bergen, haal daar hout en bouw mijn huis weer op. Met vreugde zal ik het aanvaarden en er mij in al mijn luister tonen – zegt de HEER. *9* Jullie hebben veel verwacht, maar hoe weinig is het

Openbaring 20:14-15. *14* Toen werden de dood en het dodenrijk in de vuurpoel gegooid. Dit is de tweede dood: de vuurpoel. *15* Wie niet in het boek van het leven bleek te staan werd in de vuurpoel gegooid.

Kolossenzen 1:16. *16* in hem is alles geschapen, alles in de hemel en alles op aarde, het zichtbare en het onzichtbare, vorsten en heersers, machten en krachten, alles is door hem en voor hem geschapen.

2 Tessalonicenzen 1:8b-9. *8b* dan straft hij hen die God niet erkennen en het evangelie van onze Heer Jezus niet gehoorzamen. *9* Ze zullen voor eeuwig worden verstoten, ver van de Heer en van zijn kracht en majesteit.

geworden, en wat jullie wèl binnenhaalden, is door mijn adem vernietigd. En waarom? – spreekt de HEER van de hemelse machten. Omdat mijn huis nog altijd een ruïne is, terwijl ieder van jullie zich uitslooft voor zijn eigen huis. *10* Daarom onthoudt de hemel jullie zijn dauw en brengt de aarde niets meer op. *11* Ik heb het land en de bergen, het koren, de wijn en de olie, al wat de aarde opbrengt, ieder mens en elk dier, en alles wat jullie moeizaam tot stand hebben gebracht, met droogte getroffen.'

Openbaring 9:20-21. *20* Maar de andere mensen, die deze plagen overleefden, keerden zich niet af van hun zelfgemaakte goden. Ze bleven die goden aanbidden en de beelden van goud, zilver, brons, steen en hout, die niet kunnen horen of zien en zich niet kunnen verroeren. *21* Evenmin braken ze met hun leven van moord en toverij, van ontucht en diefstal.

Hebreeën 12:4-11. *4* U hebt in uw strijd tegen de zonde uw leven nog niet op het spel gezet. *5* Kennelijk bent u de bemoediging vergeten die tot u als tot kinderen wordt gericht: 'Mijn zoon, je mag een vermaning van de Heer nooit terzijde schuiven en nooit opgeven als je door hem terechtgewezen wordt, *6* want de Heer berispt wie hij liefheeft, straft elke zoon van wie hij houdt.' *7* Houd vol, het betreft hier immers een leerschool, God behandelt u als zijn kinderen. Welk kind wordt niet door zijn vader berispt? *8* Maar als u die leerschool niet doorloopt zoals alle anderen vóór u, dan bent u geen kinderen, maar bastaards. *9* Daar komt nog bij dat wij voor onze aardse vaders, door wie we werden opgevoed, respect hadden; hoeveel te meer zullen we ons dan niet onderwerpen aan het gezag van de Vader van alle geesten, en dan leven? *10* Onze aardse vaders berispten ons maar voor korte tijd en naar eigen goedgevoelen, maar hij berispt ons voor onze eigen bestwil, om ons te laten delen in zijn heiligheid. *11* Een vermaning lijkt op het moment zelf geen vreugde te brengen, slechts verdriet, maar op den duur plukt wie erdoor gevormd is er de vruchten van: een leven in vrede en gerechtigheid.

Hebreeën 9:27. *27* Eens moeten mensen sterven en daarna volgt het oordeel.

Openbaring 21:8. *8* Maar voor hen die laf en trouweloos zijn geweest, die zich hebben ingelaten met gruwelijke dingen, met moord, ontucht, toverij of afgodendienst, voor allen die de leugen hebben gediend: hun deel is de vuurpoel met brandende zwavel, dat is de tweede dood.'

Matteüs 25:46. *46* Hun staat een eeuwige bestraffing te wachten, de rechtvaardigen daarentegen het eeuwige leven.'

Psalm 73:2-20. *2* Toch had ik bijna een misstap begaan,

bijna waren mijn voeten uitgegleden,

3 want ik keek met afgunst naar de dwazen,

benijdde het geluk van wie kwaad doen.

4 Tot hun dood blijven zij voor ziekte gespaard,

hun buik is goedgevuld,

5 aardse kwellingen kennen zij niet,

het lijden van anderen gaat aan hen voorbij.

6 Daarom is hoogmoed hun halssieraad

en bedekt geweld hen als een mantel,

7 hun ogen puilen uit het vet,

van eigenwaan zwelt hun hart.

8 Ze spotten, spreken kwaad

en dreigen vanaf hun hoge zetels,

9 ze zetten een mond op tot aan de hemel

en hun tong roert zich overal op aarde.

10 Daarom lopen de mensen achter hen aan,

drinken hun woorden in als water

11 en zeggen: 'Hoe zou God iets weten?

Heeft de Allerhoogste een antwoord?'

12 Zo zijn de goddelozen ten voeten uit,

ze verrijken zich, onverstoorbaar.

13 Ja, vergeefs hield ik mijn geweten zuiver

en waste ik mijn handen in onschuld!

14 Want ik werd gestraft, dag aan dag,

en geslagen, elke morgen weer.

15 Maar zou ik spreken als zij,

ik pleegde verraad aan Gods kinderen!

16 Dus bleef ik nadenken, ik wilde weten

waarom – het was een vraag die mij kwelde,

17 tot ik Gods heiligdom binnenging

en mij hun einde voor ogen bracht.

18 Ja, u zet hen op een glibberig pad

en stort hen in een diepe afgrond.

19 In een oogwenk is het met hen gedaan,

hun ondergang, hun einde is een verschrikking.

20 Ze zijn als een nachtmerrie na het ontwaken, Heer,

bij het opstaan verjaagt u ze als beelden uit een droom.

Numeri 12:1-10. *1* Mirjam en Aäron maakten aanmerkingen op

Mozes vanwege zijn huwelijk met een Nubische vrouw: 'Hij is met

een Nubische getrouwd!' *2* Ook zeiden ze: 'Heeft de HEER soms

uitsluitend bij monde van Mozes gesproken en niet ook bij monde

van ons?' De HEER hoorde dit.

3 Nu was Mozes een zeer bescheiden man – niemand op de hele

wereld was zo bescheiden als hij. *4* Onmiddellijk gebod de HEER

Mozes, Aäron en Mirjam: 'Ga alle drie naar de ontmoetingstent.'

Dat deden ze. *5* Toen daalde de HEER af in de wolkkolom, ging

bij de ingang van de tent staan en riep Aäron en Mirjam. Nadat zij

beiden naar voren waren gekomen,

6 zei hij: 'Luister goed. Als er bij jullie een profeet van de HEER is,

maak ik mij in visioenen aan hem bekend en spreek ik met hem in

dromen.

7 Maar met mijn dienaar Mozes, op wie ik volledig kan vertrouwen,

ga ik anders om: *8* met hem spreek ik rechtstreeks, duidelijk, niet in

raadfels, en hij aanschouwt mijn gestalte. Hoe durven jullie dan

aanmerkingen op mijn dienaar Mozes te maken?'

9 De HEER ontstak in woede tegen hen en ging weg.

10 Nauwelijks had de wolk de tent verlaten of Mirjam werd getroffen

door huidvraat, haar huid was wit als sneeuw. Toen Aäron zich

naar Mirjam omdraaide en zag dat ze door huidvraat getroffen was,

2 Samuël 24:15-17. *15* Diezelfde morgen nog liet de HEER in Israël

de pest uitbreken, die duurde tot de vastgestelde tijd. Van Dan tot

Berseba vonden zeventigduizend mensen de dood. *16* Maar toen de

engel zijn hand naar Jeruzalem uitstreckte om ook daar dood en

verderf te zaaien, begon de HEER het onheil dat was aangericht te

betreuren. 'Genoeg!' zei hij tegen de engel. 'Laat je hand zakken!' De

engel van de HEER stond bij het bergterras waar de Jebusiet Arau-

na zijn graan dorste. *17* Toen David de engel die dood en verderf

onder het volk zaaide zag staan, zei hij tegen de HEER: 'Ik ben het

die gezondigd heeft; ik ben het die een zonde heeft begaan. Maar

deze arme schapen, wat hebben zij misdaan? Hef uw hand toch op

tegen mij en mijn familie!'

1 Samuël 5:1-6. *1* De ark van God, die bij Eben-Haëzer door de

Filistijnen was buitgemaakt, werd overgebracht naar Asdod. *2* Ze

namen de ark op, brachten hem naar de tempel van Dagon en zetten

hem daar naast het godenbeeld neer. *3* De volgende morgen zagen de

inwoners van Asdod dat Dagon voorover was gevallen en voor de ark

van de HEER op de grond lag. Ze paktten het beeld op en zetten

het weer op zijn plaats, *4* maar toen ze de volgende morgen vroeg

terugkwamen, lag Dagon weer voorover op de grond voor de ark.

Alleen zijn romp was nog heel; zijn hoofd en zijn beide handen lagen

afgehakt op de drempel. *5* Daarom durven de priesters van Dagon en

alle anderen die naar de tempel komen deze drempel tot op de dag

van vandaag niet te betreden.

6 De HEER pakte de inwoners van Asdod hard aan. Hij zaaide

paniek en trof alle inwoners van het vorstendom met aanbeien.

Romeinen 5:17-19. *17* Als de dood heeft geheerst door de overtreding

van één mens, is het des te zekerder dat allen die de genade en de

vrijpraak in zo'n overvloed hebben ontvangen, zullen heersen in het

eeuwige leven, dankzij die ene mens, Jezus Christus. *18* Kortom,

zoals de overtreding van één enkel mens ertoe heeft geleid dat allen

werden veroordeeld, zo zal de rechtvaardigheid van één enkel mens

ertoe leiden dat allen worden vrijgesproken en daardoor zullen leven.

19 Zoals door de ongehoorzaamheid van één mens alle mensen

zondaars werden, zo zullen door de gehoorzaamheid van één mens

alle mensen rechtvaardigen worden.

Matteüs 12:22. *22* Toen bracht men een blinde bij hem die bezeten

was en niet kon spreken, en hij genas hem, zodat hij weer kon spre-

ken en zien.

Lucas 13:16. *16* Mocht deze vrouw, die een dochter is van Abraham

en al achttien jaar door Satan geboeid werd gehouden, mocht zij op

sabbat niet uit deze boeien worden losgemaakt?'

Johannes 9:1-3. *1* In het voorbijgaan zag Jezus iemand die al vanaf

zijn geboorte blind was. *2* Zijn leerlingen vroegen: 'Rabbi, hoe komt

het dat hij blind was toen hij geboren werd? Heeft hij zelf gezondigd

of zijn ouders?'

3 'Hij niet en zijn ouders ook niet,' was het antwoord van Jezus,

'maar Gods werk moet door hem zichtbaar worden.